

Isocrates in Panathen.

Τὰχ' ἔν' ἂν ἴνες ἄτοπον εἶναι με φήσιναι. ἢ τολμῶ λέγειν, ὡς ἀκριβῶς εἰδὼς περὶ πραγμάτων, οἷς ἔπαρην πραττομένοις. Ἐγὼ ἧ ἔδεν ἴστων ἄλλ' ἄλλ' οἶμαι ποιεῖν. Ἐἰ γὰρ μόνον ἐπίσταν τοῖς τε λεγομένοις περὶ τῶν παλαιῶν, καὶ τοῖς γραμμασι τοῖς ἐξ ἐκείνων ἔχροντα ὡσαυδομένοις ἡμῖν, εἰκότως ἂν ἐπιμώμην. Νῦν ἧ πολλοὶ καὶ νῦν ἔχοντες, ταυτὸν ἐμοὶ φανείεν ἂν πάχοντες.

Hieron. VVolf. ita vertit:

Fortassis autem aliqui me absurdè facere dicent, qui hæc dicere audeam, tanquam de rebus mihi perfectè cognitis, quibus dum gererentur, non interfuerim. Sed ego me nihil horum temerè facere puto. Nam si ego solus sermionibus de veterum institutis & scriptis, quæ ab illo tempore ad nos pervenerunt, fidem haberem, non injuria reprehenderer. Nunc multos, eosque prudentes viros facere idem, quod me, apparet.